

Wondzorg doet er toe!

J. Prudhomme van Reine *

‘Kan nu eindelijk die onnodige zorg het ziekenhuis uit?’ kopte de Volkskrant dinsdag 9 juni jl. Ik zou het willen omdraaien: kan nu eindelijk de nodige zorg het ziekenhuis in?

Wat wel duidelijk is geworden in deze coronatijd, is dat de pandemie veel gevolgen heeft gehad voor onder andere de economie, het sociale leven en de gezondheidszorg. Veelal in negatieve zin. Maar het zal toch niet zo zijn dat deze tijd alleen maar negatieve gevolgen heeft veroorzaakt? Is ‘elk nadeel heb z'n voordeel’ nu misschien van toepassing? Dat de gezondheidszorg veel geld kost is niet nieuw. Wat wel nieuw is, is dat veel wondzorg thuis heeft plaatsgevonden of door mensen met minder ervaring in (specialistische wondzorg). Of zouden er opeens minder wonden zijn geweest in deze coronatijd?

De wondzorg moest in ieder geval plotseling anders worden ingericht. Alleen de hoognodige zorg mocht in de eerste, tweede of derde lijn van de gezondheidszorg plaatsvinden. Ik kan mij voorstellen dat veel patiënten daar nadelen van ondervonden hebben. Een acute wond, die een chronische wond is geworden, wondinfecties die niet of te laat worden opgemerkt, doorverwijzing naar een wondexpertisecentrum of huidcentrum wordt uitgesteld, patiënten die zorgmijders worden, en ga zo maar door. Het komt de wondzorg, de patiënt en dus de gezondheidszorg niet ten goede. En financieel ook niet, vermoed ik. Het voordeel van deze nadelen zouden wel eens kunnen zijn dat er innovaties ontstaan die de wondzorg ten goede gaan komen. Dat zien we bijvoorbeeld al aan wondzorgproducten die langer kunnen blijven zitten, het verder ontwikkelen van slimme pleisters met sensoren, de draadloze elektrostimulatie ter bevordering van de wondgenezing, maar ook de toename van beeldbellen. Alhoewel dat laatste misschien niet kostenbesparend is in de wondzorg vanwege de eerder genoemde nadelen.

Maar ik kijk vooral reikhalzend uit naar toekomstige collega's met interesse in de (specialistische) wondzorg. Door zowel verpleegkundigen en verzorgenden als door artsen. Ik hoop op meer erkenning van het vakgebied wondzorg. Dat er in het vervolg vaker zorgverleners zullen zeggen “deze wond vraagt om meer kennis en kunde, ik verwijz deze patiënt door naar iemand met meer ervaring, kennis en kunde in de wondzorg om stilstand of achteruitgang van de wond te voorkomen”. En dat zich wellicht nog

meer collega's gaan aanmelden voor een cursus bij WCS Kenniscentrum Wondzorg. Want wondzorg doet er toe!

** J. Prudhomme van Reine, IC-brandwondenverpleegkundige, Rode Kruis Ziekenhuis, Beverwijk.
Lid WCS Commissie Brandwonden en lid van de redactie WCS Nieuws.*